

REFORMATIE - NIEUWS

Jaargang 21 nummer 2

2016

In deze uitgave:

- Toespraak D.P. Silva
- Een erfenis van geloof
- 'De Here Heilig'
- Organisatie in het werk van Gods volk
- Het belang van gezamenlijk aanbidden
- Het vormen van een zendeling
- Berichten over hde projecten in Afrika

Reformatie - Nieuws

Jaargang 21 nummer 2

In deze uitgave:

<i>Toespraak van de nieuwe Voorzitter: D. P. Silva</i>	3
<i>Een erfenis van geloof</i>	5
<i>'De Heere Heilig'</i>	10
<i>Organisatie in het werk van Gods volk</i>	16
<i>Het belang van gezamenlijk aanbidden</i>	20
<i>Berichten over de projecten in Afrika</i>	25
<i>Het vormen van een zendeling</i>	26

Uitgegeven door:

The Reformation Herald
Official Church of the Seventh
Day Adventist Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bankrekening:
NL27 INGB 0004 294694
BIC Nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Lombestraat 10
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

TOESPRAAK VAN DE NIEUWE VOORZITTER: D. P. SILVA

Geliefde broeders en zusters, ik ben de Heer erg dankbaar, omdat wij zien, dat de Heilige Geest werkt tijdens de zitting en ik ben mij ervan bewust, dat wij een grote taak voor ons hebben, en dat wij van onszelf niets kunnen doen.

Ik begrijp, dat zij, die hebben gestemd, een toezegging gedaan hebben om ons te ondersteunen in het werk. Wij hebben geen idee, hoe te werken door onszelf met ons kleine team, maar wij zijn allereerst afhankelijk van Gods genade. Wij zijn afhankelijk van de doop met de Heilige Geest.

Als wij de wereld rond reizen, zien wij, dat wij veel te doen hebben. Wij moeten vele problemen oplossen. Maar als wij dichter bij de Heer blijven, als wij ons leven volledig overgeven aan Hem, als wij de hele tijd een verbinding met Hem houden, zal Gods volk zeer binnenkort zeker overwinnen.

Broeders en zusters, als wij bedenken, dat de boodschap van de Zevende Dags Adventisten begon in 1844, hoeveel jaren zijn er dan al voorbij? Wanneer wij kijken naar 1888, zijn er meer dan 120 jaar voorbij en wij zijn nog steeds in deze wildernis.

De Reformatiebeweging begon in 1914, meer dan 100 jaar geleden. Ik denk, broeders en zusters, dat wij geen reden hebben om een triomfantelijke gedachte te tonen, wij hebben geen reden.

Ik denk, dat het tijd is om de Heer te zoeken. Wij moeten onze zwakheid erkennen. Wij moeten onze afhankelijkheid erkennen en wij moeten ons volledig overgeven aan de Heer.

Zo niet, broeders en zusters, wij weten niet hoeveel jaar wij nog in deze wildernis zullen

wandelen.

Ik weet het niet, maar wij moeten een beslissing nemen, geen voorstel, maar wij moeten hier zelf beslissen, de Heer te zoeken met ons hart. Onze verbinding in ons leven omvat alle delen in ons leven.

Een vraag: Wandelen wij in het licht, dat wij kennen?

Ik wil graag enige Bijbelteksten lezen. Jesaja 55:6-7, 'Zoekt de Heere,

terwijl Hij te vinden is, roept Hem aan, terwijl Hij nabij is. De goddeloze verlate zijn weg, en de ongerechte man zijn gedachten; en hij bekere zich tot de Heere, zo zal Hij Zich over hem ontfermen; en tot onze God, want Hij vergeeft menigvuldig'.

Broeders en zusters, behalve ons leven over te geven aan Christus moeten wij iets anders doen. Wij moeten in Hem blijven. Kolossensen 2:6-7, 'Gelijk gij dan Christus Jezus, de Heere, hebt aangenomen, wandelt also in Hem. Geworteld en opgebouwd in Hem, en bevestigd in het geloof, gelijk gij geleerd zijt, overvloedig zijnde daarin met dankzegging'.

Broeders en zusters, in Openbaring hoofdstuk 14 vinden wij de beschrijving van het karakter van de 144.000. 'En ik zag, en ziet, het Lam stond op de berg Sion, en met Hem honderd vier en veertig duizend, hebbende de naam van Zijn Vader geschreven aan hun voorhoofden'.

Broeders en zusters, wat is de betekenis hiervan, hebbende met de naam van de Vader en de naam van Christus aan onze voorhoofden? Wat is de betekenis? Wij hebben Zijn karakter in ons leven.

Zijn karakter is in ons leven ingeprent. Vers vier zegt: 'Dezen zijn het, die met vrouwen niet bevreemd zijn', wat betekent, dat zij zich zuiver hielden, deze mensen hebben een zuivere leer.

Zij volgen het Lam, waar Hij ook heengaat. De

Geest der Profetie zegt, dat als u het Lam wil volgen naar de berg Sion, wij Hem nu moeten volgen. Het is niet genoeg, broeders en zusters, om te dromen over verlossing. Verlossing hangt af van een levendige verbinding met de Heer de hele tijd, en vers 5 zegt: 'En in hun mond is geen bedrog gevonden, want zij zijn onberispelijk'.

Nu, broeders en zusters, Gods volk heeft een werk te doen. Wij vinden in Openbaring 18: 'En na dezen zag ik een andere engel afkomen uit de hemel, hebbende grote macht; en de aarde is verlicht geworden van zijn heerlijkheid. En hij riep krachtig met en grote stem, zeggende: Zij is gevallen, zij is gevallen, het grote Babylon, en is geworden een woonstede der duivelen, en een bewaarplaats van alle onreine geesten...'

Nu in vers vier: 'En ik hoorde een andere stem uit de hemel, zeggende: Gaat uit van haar, Mijn volk'.

Nu, broeders en zusters, wij hebben een opdracht, die ver boven onze macht ligt; wij zijn afhankelijk van de Heilige Geest, persoonlijk en als

een gemeente. Wij moeten gedoopt worden door de Heilige Geest, persoonlijk en als een gemeente om het Woord te vervullen.

Broeders en zusters, wij zien hier twee grote machten. Bijvoorbeeld de Bijbel spreekt over Babylon. Babylon beheerst de wereld. De engel van Openbaring 18 moet Babylon het hoofd bieden.

In vergelijking met de klassen van de wereld zijn wij slechts met een zeer klein aantal. Hoe kunnen wij dit zelf doen?

Beste broeders en zusters, wij hebben een grote verantwoordelijkheid voor de Heer. Laten wij de Heer zoeken met heel ons hart. Ik reken op uw gebeden voor mij en voor mijn team, dat later gekozen zal worden.

Ik wil u graag oproepen, broeders en zusters, laten wij alstublieft onze roeping ernstig aannemen. Laten wij worstelen met de Heer zoals Jakob, zodat onze naam veranderd kan worden in "Israël", een "overwinnaar".

Nieuw verkozen beampten:

Voorzitter	Davi Paes Silva
1ste vicevoorzitter	Peter D. Lausevic
2de vicevoorzitter	Rolly C. Dumaguit
Secretaris	Eli Tenorio da Silva
Penningmeester	Rudolfo Gessner

Regionaal Secretaris:

Azië	D. Samy Doss
Assistent	Alwyn Vedhasingh
Centraal Amerika	S. Daniel Guzman H.
Eurazië	Alwyn Wedhasingh
Europa	Ferenc Matyas
Noord Amerika	Duraisamy Sureshkumar
Noord Afrika	Manuel Henda
Pacific	Rolly C. Dumaguit
Assistent	Nehemiah Chang
Zuid Amerika	Romulo Pereira Borges
Assisnent	Alwyn Vedhasingh
Zuid Africa	nog niet beslist

EEN ERFENIS VAN GELOOF

Abraham en zijn erfdeel.

Samengesteld uit de Bijbel en de Geest der Profetie
met toevoegingen door P. D. Lausevic

Het geloof van Abraham

Wij spreken vaak over Abraham, de vader van de gelovigen. Volgens Galaten 3: 6-7 zijn wij, indien wij als christenen geloven, feitelijk kinderen van Abraham. Wij moeten geloof hebben om overwinnaars te zijn. 1 Johannes 5:4.

Maar wat kenmerkt dit oprechte geloof, dat Abraham had? Wat maakte het zo speciaal? **“Het enig levenskrachtig geloof is het geloof, dat de waarheid aanneemt en in zich opneemt, tot het een deel is gaan uitmaken van het wezen en geworden is tot de motiverende kracht van het leven en de werken.”** – *Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 469.

Het geloof van Abraham is niet dat soort geloof, dat genoemd wordt in Jakobus 2:19, het soort geloof dat ook de duivels bezitten.

“U kunt alle waarheid geloven; maar als haar principes niet in uw leven worden uitgeleefd, zal uw belijdenis u niet redden. Satan gelooft en beeft. Hij werkt. Hij weet, dat zijn tijd kort is, en hij is in grote kracht nedergedaald om zijn boze werken te doen volgens zijn geloof. Maar Gods belijdend volk ondersteunt hun geloof niet door hun werken. Zij geloven in de korthed van de tijd, toch begrijpen zij net zo gretig naar deze wereldse goederen alsof de wereld een duizend jaar stand zal houden, zoals het nu is.” – *Testimonies 2*, blz. 161.

De boodschapper van de Heer werd getoond: “een groot gezelschap van mensen, die de naam van Christus beleden, maar God rekende hen niet als de Zijnen. Hij had geen welgevallen aan hen. Satan scheen een godsdienstig karakter aan te nemen en stemde er gaarne in toe, dat de mensen zouden menen, dat zij christenen waren. Hij was zelfs verlangend, dat zij in Jezus zouden geloven, in Zijn kruisiging en Zijn opstanding. Satan en zijn engelen geloven zelf in dit alles, en zij beven. Maar indien dit geloof niet aanzet tot het doen van goede werken, en er degenen, die het belijden, niet toe drijft om het zelf verloochenende leven van Christus na te volgen, wordt Satan niet verontrust; want zij nemen slechts de naam van christen aan, terwijl hun harten nog vleselijk zijn; en **hij kan ze zelfs beter in zijn dienst gebruiken dan, wanneer zij niets beleden.** Hun gebreken verbergende onder de naam van christen gaan zij het leven door met hun ongeheiligde natuur, en hun boze hartstochten blijven onbeteugeld. Dit leidt ertoe, dat de ongelovige de schuld van hun onvolmaaktheid op Christus werpt, en laat degenen, die een reine en onbevleete godsdienst hebben, een

kwade naam krijgen.” – *Eerste Geschriften*, blz. 270.

In tegenstelling gelooft het type van Abrahams geloof niet alleen maar vertrouwt ook het woord van God. “Geloof is de enige voorwaarde, waarop rechtvaardiging kan worden verkregen, en **geloof omvat niet alleen geloof maar ook vertrouwen.**” – *Selected Messages 1*, blz. 389.

Geloof = Geloof + Vertrouwen

Deze formule toont het type geloof, dat Abraham uitleefde. Als wij in deze wereld de overwinning willen behalen, moeten wij een geloof bezitten als Abraham.

De oproep en de belofte aan onze vader Abraham

In Genesis 12:1 riep God Abraham uit Ur der Chaldeeën. Waarom riep Hij hem uit zo’n plezierig en aangenaam land? De patriarch moest gehoorzamen aan het principe, gevonden in 2 Korinthe 6:17-18, ‘Daarom gaat uit het midden van hen, en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan wat onrein is; en Ik zal u aannemen. En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heere, de Almachtige’.

“Abraham moest zich losmaken uit de omgeving van zijn vroege jeugd, zodat God hem geschikt kon maken voor de grote taak, **de hem toevertrouwde woorden te bewaren.** De invloed van familie en vrienden zou de opvoeding, die de Here Zijn dienstknecht wilde geven, tegenwerken.” – *Patriarchen en Profeten*, blz. 96.

Welke belofte was aan Abraham gegeven, als hij zou voldoen aan de voorwaarde om eruit te gaan? De Heer verzekerde hem: ‘En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen! En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten van het aardrijk gezegend worden’ (Genesis 12:2-3).

Wat betekent: ‘In u zullen alle geslachten van het aardrijk gezegend worden’? ‘En de Schrift, tevoren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft tevoren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden’ (Galaten 3:8).

Het is het evangelie. En wat is het evangelie? De apostel Paulus legt uit, dat ‘het een kracht Gods is tot zaligheid een ieder, die gelooft, eerst de Jood en ook de Griek’ (Romeinen 1:16).

Samen met de beloofde kracht om de zonde te overwinnen door geloof in het evangelie kwam een andere belofte; en deze twee beloften moeten hand in hand gaan: ‘Zo verscheen de Heere aan Abram, en zeide: Aan uw zaad zal Ik dit land geven. Toen bouwde hij aldaar een altaar voor de Heere, Die hem verschenen was’ (Genesis 12:7).

Aan wie was de belofte van het land gedaan? De Heer legde uit aan Abraham: ‘En Ik zal mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God, en uw zaad na u. En Ik zal u, en uw zaad na u, het land van uw vreemdelingschappen geven, het gehele land Kanaän, tot eeuwige bezitting; en Ik zal hun tot een God zijn’ (Genesis 17:7-8). De belofte werd gegeven aan Abraham en aan zijn zaad.

Was God van plan die belofte te vervullen aan Abraham tijdens zijn leven? Na hem te vertellen in Genesis 15:5-7, dat zijn zaad zo talrijk zou zijn als de sterren, vertelde Hij hem in een droom, dat dit niet zou plaatsvinden voor na nog eens 400 jaar (verzen 12-18). Waarom niet? Omdat ‘de ongerechtigheid der Amorieten tot nog toe niet volkomen is’ (vers 16). Dus Abraham moest sterven, voordat de belofte vervuld kon worden (vers 15).

Verwijzend naar het boek Galaten wordt duidelijk, dat de erfenis van het land aan Christus behoort en aan degenen die Hem aannemen (3:16, 29).

Hoeveel land was ingesloten bij deze belofte? Wij lezen, dat ‘de belofte niet is door de wet aan Abraham of zijn zaad geschied, namelijk, dat hij een **erfgenaam der wereld** zou zijn, maar door de rechtvaardigheid des geloofs’ (Romeinen 4:13).

Zoals hem voorspeld was in Genesis 15:15, stierf Abraham voor de 400 jaar om waren, maar “het verlossingsplan werd ... hem getoond in de dood van Christus, het grote offer, en Zijn komst in heerlijkheid. Ook zag Abraham, hoe **de aarde weer haar paradijspracht terug kreeg**, en hem tot een eeuwig bezit werd gegeven als **uiteindelijke vervulling van de belofte**.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 110.

Het doel en de beweeggronden van Abraham en zijn zaad

De getrouwe Abraham dacht nooit aan een bezit zonder Jezus. ‘Door het geloof is hij een inwoner geweest in het land der belofte; als in een vreemd land, en heeft in tabernakelen gewoond

met Izak en Jakob, die medeerfgenamen waren van dezelfde belofte. Want hij verwachtte de stad, die fundamenteën heeft, welker Kunstenaar en Bouwmeester God is’ (Hebreeën 11:9-10).

“De erfenis, die God beloofd heeft aan Zijn volk, is niet van deze wereld. Abraham bezat geen grondgebied op de aarde, ‘Hij gaf hem geen erfdeel daarin, ook niet een voetstap’ (Handelingen 7:5). Hij bezat vele goederen, en gebruikte deze tot eer van God en tot voordeel van zijn medemens; maar hij beschouwde deze wereld niet als zijn tehuis. De Here had hem geroepen om zijn afgodische vaderland de rug toe te keren met de belofte, dat het land Kanaän hem tot een eeuwig bezit gegeven zou worden; toch ontving noch hij noch zijn zoon en kleinzoon dit land. Toen Abraham uitzag naar een begraafplaats voor zijn dode, moest hij deze kopen van de Kanaänieten. Zijn enige bezit in het land der belofte was deze grafspelonk te Machpela.

Maar Gods woord had niet gefaald; al ging het ook niet in vervulling, toen het Joodse volk het land Kanaän veroverde. ‘Aan Abraham en aan zijn zaad werden de beloften gedaan’ (Galaten 3:16).

Abraham zelf zou deelhebben aan de erfenis. Het kan lijken, dat de vervulling van Gods beloften lang wordt uitgesteld, want ‘bij de Here is één dag als duizend jaar, en duizend jaar als één dag’ (2 Petrus 3:8); het kan lijken, dat de vervulling uitblijft; maar op de bepaalde tijd ‘zal het zeker komen, het zal niet uitgesteld worden’ (Habakuk 2:3). De gave aan Abraham en zijn zaad omvatte niet alleen het land Kanaän, maar **de gehele aarde**. De apostel zegt: ‘Want niet door de wet had Abraham of zijn nageslacht de belofte, dat hij een erfgenaam der wereld zou zijn, maar door gerechtigheid des geloofs’ (Romeinen 4:13). En de Bijbel leert duidelijk, dat de beloften aan Abraham door Christus in vervulling zullen gaan. Allen, die van Christus zijn, zijn ‘zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen’, erfgenamen van ‘een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis’, als de aarde bevrijd is van de vloek der zonde (Galaten 3:29; 1 Petrus 1:4)...

Van het nageslacht van Abraham staat geschreven: ‘In (dat) geloof zijn deze allen gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben; slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet, en zij hebben beleden, dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op aarde’ (Hebreeën 11:13). Wij moeten hier vertoeven als pelgrims en vreemdelingen, willen we

‘een beter land, dat is een hemels land gewinnen’ (vers 16). Zij, die kinderen zijn van Abraham, zullen uitzien naar de stad, waarnaar hij uitzag, ‘waarvan God de Ontwerper en Bouwmeester is.’ – *Patriarchen en Profeten*, blz. 141-142.

Wat is NIET het doel van Abraham en zijn zaad?

De kinderen des geloofs zoeken niet naar een aardse erfenis in het oude Jeruzalem. Sommigen geloven, dat het noodzakelijk is naar het oude Jeruzalem te gaan, voordat Jezus komt, maar is dat het, wat deze teksten zeggen? Neen! Het is een **grote fout in geloven**.

De boodschapper van de Heer “werd gewezen op sommigen, die de grote fout maakten, dat de heiligen nog naar het oude Jeruzalem moeten gaan, enz., voordat de Heer komt. Zo’n inzicht wordt gegeven om de geest en belangstelling af te trekken van het huidige werk van God onder de boodschap van de derde engel; want als wij naar Jeruzalem moeten gaan, dan zullen onze gedachten uiteraard daar zijn en onze middelen worden ingehouden van andere toepassingen, om de heiligen naar Jeruzalem te krijgen. Ik zag, dat de reden waarom zij in deze grote dwaling werden achtergelaten, is, omdat zij hun fouten niet beleden en verlaten hebben, al een aantal jaren.” – *The Review and Herald*, 1 november 1850.

“De stad Jeruzalem is niet langer een heilige plaats. De vloek van God rust erop vanwege de afwijzing en kruisiging van Christus. Een donkere vlek van schuld rust erop, en nooit meer zal het een heilige plaats worden, totdat het is gereinigd door het zuiverende vuur van de hemel. Op het moment, dat deze zonde-vervloekte aarde is gezuiverd van elke smet van zonde, zal Christus staan op de Olijfberg. Als Zijn voeten daarop rusten, zal deze vaneen scheiden en een grote vlakte worden, bereid voor de stad van God.” – *The Review and Herald*, 30 juli 1901.

“Zulk een opvatting (de onjuiste opvatting, dat er een bijzonder onderscheidend werk gedaan moet worden in het Oude Jeruzalem, voordat de Heer komt) is berekend om de gedachten en de belangstelling af te trekken van het tegenwoordige werk des Heren, dat gedaan moet worden onder de boodschap van de derde engel; want zij, die denken, dat zij nog naar Jeruzalem moeten gaan, zullen hun gedachten daar hebben, en hun middelen zullen aan de zaak van de tegenwoordige waarheid onthouden

worden om hen en anderen in staat te stellen van daarheen te gaan. Ik zag, dat zulk een zending geen wezenlijk goed zou doen; dat het veel tijd zou kosten om ook maar enkele Joden te doen geloven in de eerste komst van Christus, en nog veel langer om hen aan Zijn wederkomst geloof te laten slaan. Ik zag, dat Satan sommigen grotelijks op dit punt bedrogen had, en dat zielen overal rondom hen in dit land door hen geholpen door hen en ertoe gebracht konden worden om de geboden Gods te houden; maar zij die aan hun lot overlieten.” – *Eerste Geschriften*, blz. 81-82.

“Het Oude Jeruzalem zal nooit een heilige plaats zijn, tenzij het wordt gereinigd door het zuiverende vuur uit de hemel. De donkerste vlek van schuld rust op de stad, die het licht van Christus weigerde. Wandelen wij in de voetsporen van Jezus? Wij moeten niet op zoek gaan naar de paden in Nazareth, Bethanië en Jeruzalem. Wij zullen de voetsporen van Jezus vinden bij de zieke, bij de lijdende mensheid, in de krotten van de straatarmen en bedroefden.

Wij mogen in deze voetsporen wandelen, de lijdenden troosten, woorden van hoop en troost spreken voor de vertwijfelden. Door te doen zoals Jezus deed, toen Hij op aarde was, zullen wij wandelen in Zijn gezegende wegen. Jezus zei: ‘Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volg Mij’ (Matthéüs 16:24). Toen de door zonde vervloekte aarde gezuiverd was van elke smet der zonde; als de Olijfberg is vaneengescheurd en een onmetelijke vlakte wordt; als de heilige stad van God neerdaalt daarop, zal het land, dat nu het Heilige Land wordt genoemd, inderdaad heilig worden. **Maar Gods zaak en werk zullen niet bevorderd worden door pelgrimstochten naar Jeruzalem.** De vloek van God rust op Jeruzalem voor de afwijzing en kruisiging van Zijn eniggeboren Zoon. Maar God zal het ontdoen van de afschuwelijke smet... (Zie Openbaring 21:1-5).” – *The Review and Herald*, 9 juni 1896.

“Wij kunnen veel meer van Christus kennen door Hem te volgen stap voor stap in het verlossingswerk, op zoek naar degenen, die verloren gaan, dan te reizen naar het oude Jeruzalem. Christus heeft Zijn volk in Zijn gemeente opgenomen. Hij heeft elke ceremonie van het oude type weggedaan. Hij heeft geen vrijheid gegeven deze ceremoniën te herstellen of iets te vervangen, dat de oude letterlijke

offerdiensten zal herroepen... De Heer heeft deze dingen uitgewist, die de mensen zouden aanbidden in en buiten Jeruzalem, maar velen koesteren eerbied voor letterlijke voorwerpen in Palestina, terwijl zij nalaten om Jezus als hun Voorspraak te beschouwen in de hemel der hemelen.” –*The Review and Herald*, 25 februari 1896.

Conclusie

De vervulling van de beloften aan Abraham moest plaatsvinden in de tijd van Mozes. In Exodus 6:2-5 openbaart God, dat Hij dacht aan het verbond, niet alleen om Zijn volk te bevrijden uit Egypte, maar ook om hen te brengen naar het aan Abraham beloofde land (vers 8).

Maar het volk kon het beloofde land niet binnengaan vanwege ongeloof (Hebreeën 3:19). Dus, wat moeten wij doen in plaats van te proberen het oude Jeruzalem te herstellen in zijn oude heiligheid? Wij moeten ‘ziende op de overste Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus, Die voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht, en is gezeten aan de rechterhand van de troon van God’ (Hebreeën 12:2). Waar is Christus? Hij is in het heilige der heiligen van het hemelse heiligdom (Hebreeën 3:1; 8:1-2).

“Wij moeten ernstig onderzoeken, niet met betrekking tot het oude Jeruzalem en aangaande de fabels die herhaald zijn als waarheid, maar wij moeten onze ogen richten op de liefdevolle Verlosser, die altijd leeft om voor ons te bemiddelen. Wij moeten de ziel in het stof buigen voor de vleesgeworden God.” –*The Review and Herald*, 25 februari 1896.

Waarom kon Abraham niet onmiddellijk dat land bezitten? Genesis 15:16.

Waarom kon Israël dat land niet in hun tijd

bezitten? Hebreeën 3:19.

Zal God één volk onteigenen vanwege hun ongerechtigheid en hen alleen maar vervangen door een ander volk vol van ongerechtigheid?

Wat voor mensen zullen de nieuwe hemel en aarde bezitten? ‘En uw volk zullen allen te zamen rechtvaardigen zijn, zij zullen in eeuwigheid de aarde erfelijk bezitten; zij zullen zijn een spruit van Mijn plantingen, een werk van Mijn handen, opdat Ik verheerlijkt word’ (Jesaja 60:21).

Op wat voor een gemeente wacht Christus om met Hem mee te nemen, wanneer Hij komt om hen voor te bereiden om deze aarde te bezitten voor de eeuwigheid? ‘... Christus heeft de Gemeente liefgehad, en heeft Zichzelf voor haar overgegeven; opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het Woord. Opdat Hij haar Zichzelf heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij heilig zou zijn en onberispelijk’ (Efeze 5:25-27). Hij ‘heeft Zichzelf voor ons gegeven, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken’ (Titus 2:14).

Moge de Heer ons helpen de opdracht te vervullen, het volk te zijn van Zijn erfenis door de kracht van Zijn offer!

‘DE HEERE HEILIG’

Door D. P. Silva

De uitdrukking ‘de Heere heilig’ wordt vele keren gebruikt in de Bijbel met twee verschillende betekenissen: 1. ‘Heilig’ zijn verwijst naar het feit, dat iemand of iets is gewijd of apart gezet voor heilig gebruik en niet gebruikt kan worden voor een ander doel. Het is exclusief eigendom van de Heer. 2. Geestelijke volmaaktheid of zuiverheid; vrij van zonde; volmaakt in morele zin (Webster).

De apostel Paulus was duidelijk, toen hij schreef: ‘Aan de gemeente Gods, die te Korinthe is, **de geheiligden in Christus Jezus, de geroepen heiligen**, met allen, die de Naam van onze Heere Jezus Christus aanroepen in alle plaats, beide hun en onze Heere’ (1 Korinthe 1:2).

Volgens deze tekst waren de Korintheïers: Geheiligd in Christus Jezus. Als wij ons leven overgeven aan Christus, zijn wij gerechtvaardigd en worden rechtvaardig beschouwd door geloof in de gerechtigheid van Christus dat ons toegerekend is.

Geroepen om heiligen te zijn. Wanneer wij gerechtvaardigd zijn, begint het proces van heiligmaking, en wij hebben een leven lang (hetzij korter of langer) gewijd aan onze heiligmaking.

De Bijbel zegt, dat ‘de aarde is des Heeren, alsook en haar Volheid, de wereld, en die daarin wonen’ (Psalm 24:1). Met andere woorden, door schepping en verlossing behoren iedereen en alles aan God en moeten volledig worden gewijd aan Hem.

Na de zondeval werd deze hele planeet gekidnapt door Satan, en, vanaf dat moment werd hij door aanmatiging de ‘prins dezer wereld’. Het is Gods

doel, dat door het Evangelie van Christus, ieder mens kan worden hersteld voor de Schepper.

“Zonde heeft Gods volmaakte werk geschonden, maar het handschrift (met de boodschap van liefde van de Vader) blijft. Zelfs nu nog verkondigt al het geschapene de heerlijkheid van Zijn majesteit. Niets, behalve het zelfzuchtige hart van de mens, leeft voor zichzelf.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 10.

Nadat het eerste paar was verleid door Satan, werd egoïsme een deel van de menselijke natuur. Door het verlossingsplan heeft God gewerkt aan het herstellen van de menselijke natuur tot de wijze, die Hij geschapen had in het begin. Door Bijbelse rentmeesterschap probeert Hij egoïsme in het hart van de mens te vernietigen. Daarom kunnen wij het menselijk ras beschouwen als goddelijk eigendom, en alles wat de Heer heeft geplaatst onder menselijk beheer, moet ook beschouwd worden als Zijn eigendom. Koning David verklaarde:

‘Uw, o Heer, is de grootheid, en de macht en de heerlijkheid, en de overwinning, en de majesteit; **want alles, wat in de hemel en op de aarde is, is het Uwe**; Uw, o Heere, is het Koninkrijk, en Gij hebt U verhoogd tot een Hoofd boven alles. En rijkdom en eer zijn voor Uw aangezicht, en Gij heerst over alles; **en in Uw hand is kracht en macht**; ook staat het in Uw hand alles groot te maken en sterk te maken’ (1 Kronieken 29:11-12).

Kort na de bevrijding van Israël uit de Egyptische slavernij openbaarde God Zijn hoge doel met Zijn volk: “En gij zult **Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn**’ (Exodus 19:6).

Gods plan voor Zijn volk Israël werd samengevat in deze paar woorden: “Want gij zijt de Heere, uw God, een heilig volk; u heeft de Heere, uw God, verkoren, dat gij Hem tot een volk ten eigendom zoudt zijn uit alle volken, die op de aardbodem zijn” (Deuteronomium 7:6). ‘Heilig volk’ betekende een volk, dat geheel gewijd was aan hun Schepper en Verlosser.

Deze status van een heilig volk zijn brengt een aantal voorwaarden met zich mee. Bijvoorbeeld Israël moest niet de praktijken van die volkeren navolgen, wiens land in het bezit zou komen van de nakomelingen van Abraham. Zij mochten niet eten, wat die naties aten. Zij moesten God aanbidden op een manier, die totaal verschillend was van de manier, waarop de inwoners van Kanaän aanbaden. Hun levensstijl moest verschillend zijn van hun levensstijl.

In Deuteronomium 26:16-19 plaatst God voor Zijn volk hun plicht als een bijzonder volk: Gehoorzamen aan Zijn geboden, Zijn inzettingen en Zijn oordelen, en te luisteren naar Zijn stem. En dan belooft Hij, dat zij zouden zijn boven alle volken der aarde. Wat was Gods doel om Zijn volk opmerkelijk hoger te plaatsen dan de andere volken? Het moest de wereld tonen, dat Zijn wegen het beste zijn om het geluk van de mensheid te bevorderen en om hen te herstellen naar de toestand in Eden (Genesis 1:26).

Dit is hetzelfde doel, dat de Heer heeft voor Zijn volk, dat leeft tijdens de eindtijd. De apostel Petrus schreef aan de christenen: ‘Gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden van Hem, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht’ (1 Petrus 2:9).

Let op deze mooie titels, die van toepassing zijn op Gods volk in deze laatste dagen:

1. Een uitverkoren geslacht.
2. Een koninklijk priesterdom.
3. Een heilig volk.
4. Een verkregen volk.

Het is goed om te overwegen, wat deze titels met zich meebrengen.

In 2 Korinthe 6:14-18 verklaart de apostel Paulus de voorwaarden om Gods volk te zijn, hij beschrijft een scheiding van alle onreinheid en ongerechtigheid. Inderdaad, onze heiligmaking omvat het gehele wezen: geest, lichaam en ziel (1 Thessalonicensen 5:23).

Ons lichaam moet de Heere heilig zijn

Vóór de zondeval waren de eerste man en de eerste vrouw tempels van de Heilige Geest. Na de zonde

werden zij verdorven instrumenten van Satan. Door het evangelie is het Gods doel om hen te herstellen in hun vroegere staat, zodat eenieder opnieuw een tempel van de Heilige Geest is.

“Door de tempel te reinigen van kopers en verkopers verklaarde Jezus, dat Hij gekomen was om het hart te reinigen van de bezoedeling der zonde, van aardse verlangens, zelfzuchtige begeerten en slechte gewoonten, die de ziel verontreinigen...”

‘Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest van God in u woont? Zo iemand Gods tempel schendt, God zal hem schenden. Want de tempel Gods, en dat zijt gij, is heilig’ (1 Korinthe 3:16-17). Niemand kan uit zichzelf de boze menigte, die bezit heeft genomen van zijn hart, uitwerpen. Alleen Christus kan de tempel der ziel reinigen...

Zijn tegenwoordigheid zal de ziel reinigen en heiligen, opdat ze een heilige tempel mag zijn voor de Here.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 125-126.

Wat is Gods bedoeling voor de gezondheidsreformatie? Ten eerste moeten wij in gedachten houden, dat wij niet aan onszelf behoren. Ons lichaam is niet van onszelf. Het behoort God toe. Paulus verklaart: ‘Hetzij dan dat gij eet, hetzij dat gij drinkt, hetzij dat gij iets anders doet, doet het al ter ere Gods’ (1 Korinthe 10:31). Dit Bijbelvers spreekt niet alleen over eten of drinken. Het zegt ook: ‘Hetzij dat gij iets anders doet, doet het al ter ere Gods’. Alles, wat wij doen, is hierin opgenomen. Alles moet worden gedaan ter ere van God. Dit was het doel van onze schepping.

“De apostel Paulus schrijft: ‘Of gij dus eet of drinkt, of wat ook doet, doet dit alles ter ere Gods’. Zelfs zo’n gewone handeling dient niet ter bevrediging van een ontaarde eetlust, maar moet met verantwoordelijkheidsbesef geschieden. Wij dienen voor elk onderdeel van ons mens-zijn te zorgen. Wij moeten ervoor waken, dat hetgeen in onze maag terecht komt, geen hoge en heilige gedachten uit onze geest zal verdrijven.” –*Adviezen over Dieet en Voeding*, blz. 52.

‘Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst’ (Romeinen 12:1).

‘Een levende offerande’

In de dienst van het heiligdom waren alle offers gewijd aan God en moesten een volmaakte weergave zijn van Christus. Geen ziek of kreupel dier zou worden aanvaard als een offer. (Zie Maleáchi 1:8).

“De Here heeft Zijn heilige wet gegeven als een

muur om Zijn schepselen te beschermen, en zij, die zich willen wachten voor de verontreiniging door eetlust en hartstocht, kunnen deelhebben aan de goddelijke natuur. Hun onderscheidingsvermogen zal helder zijn.” –*Bijbelkommentaar, blz. 42.*

“En wij dienen de woorden van de apostel onder ogen te zien, waarin hij een beroep doet op zijn broeders: ‘met beroep op de barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer’ (Romeinen 12:1). Dit is ware heiligmaking. Het is niet alleen maar theorie, een gevoel, of een formule in woorden, maar een levend, actief beginsel, dat alles te maken heeft met ons dagelijks leven. Dit beginsel vraagt van ons, dat onze gewoontes in eten, drinken en kleding zodanig zullen zijn, dat zij de instandhouding van onze lichamelijke, geestelijke en zedelijke gezondheid veiligstellen. Zo kunnen wij onze lichamen stellen, niet tot een offer dat aangetast is door verkeerde gewoontes, maar: ‘tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer’.

Laat niemand, die beweert godvruchtig te zijn met onverschilligheid de gezondheid van zijn lichaam bezien en zich vleien met de gedachte, dat onmatigheid geen zonde is en zijn spiritualiteit niet zal aantasten. Er bestaat een nauw verband tussen de lichamelijke en de geestelijke natuur.” –*Adviezen over Dieet en Voeding, blz. 147.*

‘Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is, Die gij van God hebt, en dat gij van uzelf niet zijt? Want gij zijt duur gekocht; zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn’ (1 Korinthe 6:19-20).

De Zevende Dag Sabbat is de Heere heilig

Een zeer belangrijke les, aan ons gegeven door het vierde gebod, is dat onze tijd ook aan de Heer behoort.

‘Toen nu God op de zevende dag volbracht had Zijn werk, dat Hij gemaakt had, heeft Hij gerust op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. En God heeft de zevende dag gezegend en die geheiligd; omdat Hij daarop gerust heeft van al Zijn werk, dat God geschapen had om te volmaken’ (Genesis 2:2-3).

Op de zevende dag van de week van de schepping eindigde God Zijn werk, zegende de Sabbat, en heiligde die, dat is, Hij richtte de zevende dag op als een gedenkteken van Zijn scheppingswerk. De zevende dag, Sabbat, is een heilige dag en niet een “vrije dag”. Deze behoort aan God, en wij hebben niet het recht om deze te gebruiken volgens onze eigen ideeën, verlangens en genoegens. Exodus 20: 8-11 maakt dit duidelijk.

Hoe moeten wij de zevende dag heilig houden? Jesaja zegt: ‘Indien gij uw voet van de sabbat afkeert, van te doen uw lust op Mijn heilige dag; en indien gij de sabbat noemt een verlustiging, opdat de Heere geheiligd wordt, Die te eren is; en indien gij die eert, dat gij uw wegen niet doet, en uw eigen lust niet vindt, noch een woord daarvan spreekt’ (Jesaja 58:13).

Hij noemt ten slotte drie belangrijke standpunten, die wij moeten vermijden om de Sabbat niet te ontheiligen:

‘Niet uw eigen wegen doen ‘.

‘Niet uw eigen lust vinden’.

‘Noch een woord daarvan spreken’.

Deze goddelijke aanwijzingen omvatten “Noch het denken onze eigen gedachten”, omdat onze mond spreekt, wat in onze gedachten leeft. De beste en enige weg om de sabbat heilig te houden is om nauwe gemeenschap met de Heer te onderhouden, Zijn woord te bestuderen, te bidden en in contact te staan met de natuur, maar ook zendingswerk te doen om anderen te helpen de Heer te kennen.

“Men moet zorgen voor de noodzakelijke dingen van het leven, de zieken moeten verzorgd worden, in de noden van de behoeftigen moet voorzien

worden. Hij zal niet onschuldig gehouden worden, die nalaat de lijdenden op Sabbat te helpen. Gods heilige rustdag is gemaakt voor de mens, en werken der barmhartigheid zijn volkomen in harmonie met de opzet daarvan. Het is niet Gods verlangen, dat Zijn schepselen een uur pijn zullen lijden, die verlicht zou kunnen worden op de sabbat of enig andere dag...

De sabbat is niet bedoeld als een tijd van nutteloze ledigheid. De wet verbiedt tot het aardse behorende arbeid op de rustdag des Heeren; de arbeid, waardoor wij in ons levensonderhoud voorzien, moet ophouden; geen arbeid voor werlds genoeg en voordeel is op die dag gewettigd; maar zoals God rustte van Zijn scheppingswerk, en op de sabbat rustte en die zegende, zo moet ook de mens zijn dagelijkse bezigheden achterwege laten, en die gewijde uren besteden aan gezonde rust, aanbidding en heilige werken.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 166.

Wij hebben hier drie dingen om op de Sabbat te doen:

- Gezonde rust.
- Aanbidding.
- Heilige werken.

In Ezechiël 20:12, 20 lezen wij:

‘Daartoe ook gaf Ik hun Mijn sabbatten, om een teken te zijn tussen Mij en tussen hen, opdat zij zouden weten, dat Ik de Heere ben, Die hen heilig’. ‘En heiligt Mijn sabbatten, en zij zullen tot een teken zijn tussen Mij en tussen u, opdat gij weet, dat Ik de Heere, uw God, ben’.

Wij leren van deze verzen:

- Dat de sabbat een teken is van herkenbaarheid tussen God en Zijn volk.
- Dat de Heer ons heiligt.
- Dat door geheiligd te zijn wij Zijn Sabbat kunnen heiligen.
- Dat Hij onze God is en wij Zijn volk zijn.

“Alzo is de Zoon des mensen Heer ook over de sabbat’. Deze woorden bevatten een grote les en een vertroosting. Omdat de sabbat gemaakt is om de mens, is het de dag des Heren. Een dag, die Christus toebehoort. Want ‘alle dingen zijn door het Woord geworden; en zonder Dit is geen ding geworden, dat geworden is’ (Johannes 1:3). Aangezien Hij alle dingen gemaakt heeft, heeft Hij ook de Sabbat gemaakt. Door Hem werd die dag afgezonderd als een gedachtenis aan het scheppingswerk. Die wijst op Hem als Schepper en als Heiligmaker. Die verklaart, dat Hij, Die alle dingen in hemel en op

aarde geschapen heeft, en door Wie alle dingen in stand gehouden worden, het Hoofd is van de Gemeente, en dat door Zijn kracht wij verzoend zijn met God. Want, wanneer Hij over Israël spreekt, zegt Hij: ‘Ook Ik gaf hun Mijn Sabbatten als een teken tussen Mij en hen, opdat zij zouden weten, dat Ik, de Heere, hen heilig’ (Ezechiël 20:12). Dan is **de sabbat een teken van Christus’ macht om ons heilig te maken**. En hij is gegeven aan allen, die door Christus geheiligd worden. Als een teken van Zijn heiligmakende kracht is de Sabbat gegeven aan allen, die door Christus deel worden van het Israël Gods...

Voor allen, die de sabbat aannemen als een teken van Christus’ scheppende en verlossende kracht, zal hij een verlustiging zijn. Doordat ze Christus in de Sabbat zien, verlustigen ze zich in Hem. De sabbat wijst hen op de scheppingswerken als een blijk van Zijn grote verlossingsmacht. Terwijl hij de verloren vrede van Eden voor de geest brengt, vertelt hij tevens over de vrede, die hersteld is door de Heiland.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 240-241.

De tiende is de Heere heilig

‘Ook alle tienden van het land, van het zaad des lands, van de vrucht van het geboomte, zijnde des Heeren; **z i j z i j n d e**

Heere heilig. Maar zo iemand van zijn tienden toch iets lossen zal, hij zal zijn vijfde deel daarboven toedoen. Aangaande al de tienden van runderen en klein vee, alles wat onder de roede zal doorgaan, **het tiende zal de Heere heilig zijn**’ (Leviticus 27: 30-32).

Dezelfde uitdrukking ‘de Heere heilig’ is ook van toepassing op de tienden. Feitelijk behoort alles, wat wij zijn en hebben, God toe. Het teruggeven van de tienden aan de Heer is om ons te laten begrijpen, dat al onze bezittingen Hem toebehoren.

De tienden zijn ‘de Heere heilig’ betekent ook, dat wij het niet kunnen aanraken. Het is van de Heer.

De profeet Maleáchi gebruikt sterke taal om hen aan te klagen, die de tienden achterhouden. God belooft stromen van zegeningen op degenen, die getrouw tienden en gaven brengen, maar een vloek over hen die Hem beroven door het achterhouden van wat van Hem is. (Zie Maleáchi 3:8-11).

Sommige Bijbel studenten veronderstellen ten onrechte, dat het systeem van tienden was beperkt tot het Oude Testament, en zij beweren, dat dit systeem niet van toepassing is tijdens de periode van het Nieuwe Testament. Maar laten wij kijken naar enkele verwijzingen in het Nieuwe Testament aangaande tienden:

Jezus verklaarde: ‘Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeeën, gij

geveinsden, want gij vertient de munt, en de dille, en de komijn, en gij laat na het zwaarste der wet, namelijk het oordeel, en de barmhartigheid, en het geloof. Deze dingen moest men doen, en de andere niet nalaten' (Matthéüs 23:23).

Veroordeelt Christus de Farizeeën en Schriftgeleerden voor het teruggeven van een getrouwe tiende? Echt niet. Hij zegt, dat zij zeer streng waren in het teruggeven van de tienden maar heel nalatig waren door het weglaten van oordeel, barmhartigheid en geloof. Toen zei Jezus: 'Deze (oordeel, barmhartigheid en geloof) dingen moest men doen, en de andere (tienden) niet nalaten'. Dit wordt ook bevestigd in Hebreeën 7:8.

"God heeft de verkondiging van het evangelie afhankelijk gesteld van de inspanningen en gaven van Zijn volk. Vrijwillige gaven en de tienden vormen het inkomen voor het werk Gods. Van de middelen, die aan de mens worden toevertrouwd, eist God een zeker deel, de tienden. Hij laat iedereen vrij om te oordelen, of zij meer willen geven dan dit of niet. Maar als het hart door de invloed van de Heilige Geest wordt bewogen en een gelofte is gedaan, dat men een bepaald deel zal geven, dan heeft degene, die de belofte deed, geen recht meer op dit gewijde deel." –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 53-54.

"Het wijden aan God van een tiende van alle inkomsten, hetzij van de boomgaard en de akker, de schapen en het vee, of van de arbeid van hoofd en hand; de wijding van een tweede tiende voor de ondersteuning der armen en andere weldadigheid

hadden de bedoeling de mensen steeds
de waarheid voor te houden,
dat God de eigenaar is van
alles, alsook van hun kans
om de kanalen van
Zijn zegeningen
te zijn. Het
was een

opleiding, die alle bekrompen zelfzucht zou doden en het karakter grootheid en zielenadel zou verlenen." –*Karaktervorming*, blz. 44.

"Hij, Die de mensen kracht geeft welstand te verkrijgen, heeft aan deze gave een verplichting verbonden..."

'Brengt de gehele tiende naar de voorraadkamer' (Maleáchi 3:10) luidt het bevel van God. Er wordt geen beroep gedaan op dankbaarheid of vrijgevigheid. Dit is heel eenvoudig een kwestie van eerlijkheid. De tiende is des Heren en Hij vraagt ons Hem terug te geven, wat Hem toekomt." –*Karaktervorming*, blz. 139.

Wij kunnen ons lichaam, de Sabbat of de tienden niet heiligen, voordat wij zelf heilig zijn. Paulus vraagt ons: 'Jaagt de vrede na met allen, en de heiligmaking, zonder welke niemand de Heere zien zal' (Hebreeën 12:14). 'Want dit is de wil van God, uw heiligmaking' (1 Thessalonicensen 4:3).

Heiligmaking is alleen mogelijk voor degenen, die gerechtvaardigd zijn. Rechtvaardiging is alleen mogelijk voor berouwvolle zondaars. Bekering is alleen mogelijk voor degenen, die naar Jezus gaan door geloof.

Willen wij ons leven overgeven aan Christus? Dan moeten wij hier en nu gewoon bidden: "Heer, neem mijn hart, want ik kan het U niet geven. Het is van U. Bewaar het rein, want ik kan het niet voor U bewaren. Kneed mij, vorm mij, richt mij op in een zuivere en heilige atmosfeer, waar de rijke stroom van Uw liefde door mijn leven kan stromen." –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 94.

uit het Leven van Alledag, blz. 94.

ORGANISATIE IN HET WERK VAN GODS VOLK

Door A. Balbach

Het is een Bijbelse leer

Vanaf de top van een berg aanschouwde Bileam de legerplaats van Gods uitverkoren volk.

En hij was verbaasd. Terwijl zijn geest vol vervloekingen was, die hij had voorbereid, was hij genoodzaakt zegeningen uit te spreken. Hij zei: 'Wat zal ik vloeken, die God niet vloekt?' (Numeri 23:8).

"Terwijl Bileam neerzag op de legerplaats van Israël, zag hij vol verbazing de tekenen van hun voorspoed. Men had hem verteld, dat ze een woeste, wanordelijke menigte vormden, die het land door strooptochten onveilig maakte en een schrik vormde voor de omringende volken; maar wat hij zag, was hiermee in tegenspraak. Hij aanschouwde de uitgestrektheid en regelmaat van hun legerkamp, waar alles het kenmerk droeg van grondige discipline en orde. Hij zag de gunst, waarmee God neerzag op Israël, en hun onderscheiden karakter als Gods uitverkoren volk. Ze zouden niet op één lijn staan met de hen omringende volken, maar ver boven hen verheven zijn." –*Patriarchen en Profeten*, blz. 404.

Discipline, orde en organisatie vormen een onderscheiden karakterkenmerk van Gods volk.

In het plan van God worden wij bij elkaar gebracht, zodat wij samen kunnen werken, onze afhankelijkheid van elkaar voelen. Dit is waarom de gemeente georganiseerd moet zijn. Het belang van samenwerken wordt ook benadrukt in de Bijbel.

Onder de eerste christenen werkte de twee aan twee methode als rondtrekkende school. Een ervaren werker en een jongere broeder vormden een team van twee en werkten samen. Als de jongere genoeg

ervaring had opgedaan, werd hij de leraar van een nieuwe leerling, die aan hem werd toegewezen. Op deze manier breidden de teams zich uit.

Het is nooit te laat om deze methode toe te passen. Al degenen, die besluiten om mee te doen en samen te werken voor een goed doel tonen wijs te zijn.

De apostel Paulus zegt, dat wij een les van eenheid en samenwerking moeten leren van het menselijk lichaam.

'Want ook het lichaam is niet één lid, maar vele leden. Indien de voet zeide: Omdat ik de hand niet ben, zo ben ik van het lichaam niet; is hij daarom niet van het lichaam? En indien het oor zeide: Omdat ik het oog niet ben, zo ben ik van het lichaam niet; is het daarom niet van het lichaam? Ware het gehele lichaam het oog, waar zou het gehoor zijn? Ware het gehele lichaam gehoor, waar zou de reuk zijn? Maar nu heeft God de leden gezet, eenieder ervan in het lichaam, gelijk Hij gewild heeft. Waren zij allen maar één lid, waar zou het lichaam zijn? Maar nu zijn er wel vele leden, doch maar één lichaam. En het oog kan niet zeggen tot de hand: Ik heb u niet van node; of ook het hoofd tot de voeten: Ik heb u niet van node. Ja veeleer, de leden, die ons dunken de zwakste van het lichaam te zijn, die zijn nodig. En die van ons dunken eervolle leden van het lichaam te zijn, die doen wij overvloediger eer aan; en onze onsierlijke leden hebben overvloediger versiering. Doch onze sierlijke hebben het niet van node; maar God heeft het lichaam alsoo samengevoegd, gevende overvloediger eer aan hetgeen gebrek eraan heeft' (1 Korinthe 12:14-24).

Stel, u bent in het midden van een boomgaard, het is tijd om te eten, en u krijgt honger. Hoeveel organen werken dan samen? Ten eerste, de maag stuurt een bericht naar de geest, en de geest vertelt de ogen om rond te kijken naar de bomen, beladen met appels, peren, pruimen, vijgen, enzovoort. Dan om deze vruchten te bereiken zullen de ogen afhankelijk zijn van de benen om u naar de bomen te brengen. Dan richt de geest zich tot de ogen en handen om de vruchten, die u kiest, te plukken. De ogen onderzoeken de vruchten om ervoor te zorgen, dat zij niet wormstekig zijn. Wanneer het fruit de mond bereikt, moeten de neus met zijn reuk en de tong met zijn smaakpapillen het goedkeuren of verwerpen. Als het wordt geaccepteerd, dan beginnen de tanden te werken met behulp van de tong. Nadat het voedsel gekauwd en ingeslikt is, is de maag blij het te ontvangen en te verteren. Wat zou er gebeuren als plotseling deze organen weigerden samen te werken, in volmaakte samenwerking en onafhankelijkheid? De resultaten zouden zijn verwarring, chaos en uiteindelijk de dood.

De Bijbelse leer in 1 Korinthe 12:14-24 wordt versterkt in Efeze 4:16, waar wij lezen:

‘Uit Wie het gehele lichaam, bekwamelijk samengevoegd en samen vastgemaakt zijnde, door alle voegselen der toebrenging, naar de werking van eenieder deel in zijn maat, de wasdom van het lichaam bekommt, tot opbouw van zichzelf in de liefde’.

‘Gebouwd op het fundament der apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste Hoeksteen; op Welke het gehele gebouw, bekwamelijk samengevoegd zijnde, opwast tot een heilige tempel in de Heere: op Welke ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest’ (Efeze 2:20-22).

Verspreide stenen vormen geen “gebouw”; de ‘heilige tempel’ ‘groeit’ als de stenen ‘samengebouwd’ worden, ‘bekwamelijk samengevoegd’, ‘tot een woonstede’ van God.

Helaas wordt deze Bijbelse leer niet begrepen door iedereen, die een beroep doet op de naam van de Heer (Matthéüs 7:21-22). Ik heb dit bij meer dan één of twee gelegenheden gezien.

Dwalende sterren (Judas 13)

Vele jaren geleden, toen ik nog in São Paulo, Brazilië, woonde, werd mijn aandacht getrokken door de bezoekers, die naar onze kerkdienst waren gekomen. Onder hen waren er een paar, die ernstige

christenen leken.

Ik zag hen voor het eerst. Toen de vergadering voorbij was, voelde ik, dat het goed zou zijn met hen te praten.

“Dank u voor uw bezoek en kom nog een keer”, zei ik.

Zij maakten zich bekend als christelijke gelovigen. De deur was voor mij geopend om verder te vragen naar hun godsdienstige positie.

Tijdens ons gesprek zeiden zij, dat hun godsdienstige overtuiging volledig gebaseerd was op de Bijbel. Ik was nieuwsgierig om te weten, bij welk kerkgenootschap zij zich hadden aangesloten,

dus ik vroeg aan hen:

“U gaat zeker iedere Sabbat naar de godsdienstbijeenkomsten.”

“Zeker doen wij dat”, verzekerden zij mij.

“Dus u behoort bij een gemeente?”

“Zeker doen wij dat”.

“Mag ik u dan vragen bij welke gemeente?”

“Mijn vrouw en ik. Dat is onze gemeente”, zei de man.

Hoe konden zij het gebed van Christus negeren aangaande Zijn volgelingen: ‘Opdat zij allen één zijn’ (Johannes 17:21)?

“Er zijn altijd mensen geweest, die wel doen alsof ze godvruchtig zijn, maar intussen karakterfouten of dwalingen proberen te ontdekken bij degenen, met wie ze het niet eens zijn, terwijl ze er zelf niet toe komen de waarheid te zoeken. Deze mensen zijn Satans beste medewerkers. Er zijn veel aanklagers van de broeders en zij zijn altijd actief, wanneer God aan het werk is en Zijn boodschappers Hem oprecht trouw zijn. Zij stellen de woorden en daden van de mensen, die de waarheid liefhebben en

gehoorzamen, verkeerd voor. Ze zullen volgelingen van Christus, die de meeste ernst, ijver en zelfverloochening tonen, afschilderen als bedriegers of bedrogenen. Ze spannen zich in om de motieven van elke oprechte en goede daad verkeerd voor te stellen, verdachtmakingen te uiten en achterdocht te wekken bij mensen, die geen ervaring hebben. Op alle mogelijke manieren zullen zij alles, wat rein en rechtvaardig is, proberen voor te stellen als onrein en onrechtvaardig.” –*De Grote Strijd*, blz. 478.

De identiteit vaststellen van de kinderen van Abraham

‘Zo verstaat gij dan, dat zij, die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn’ (Galaten 3:7).

De godsdienstige zekerheid van het Joodse volk in de tijd van Christus was gebaseerd op de gedachte,

dat zij niets hadden te vrezen zoals hun aanvaarding voor God, omdat zij de kinderen van Abraham waren, aan wie de Almachtige had beloofd: ‘Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen! En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten van het aardrijk gezegend worden’ (Genesis 12:2-3).

Om hen van deze verkeerde ideeën af te helpen waarschuwde Johannes de Doper hen:

‘En meent niet bij uzelf te zeggen: Wij hebben Abraham tot een vader; want Ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abrahams kinderen kan verwekken’ (Matthéüs 3:9).

De aangenomen kinderen van Abraham waren niet geïsoleerde, verspreide stenen. Zij waren georganiseerd als een gemeente. Matthéüs 16:18-19.

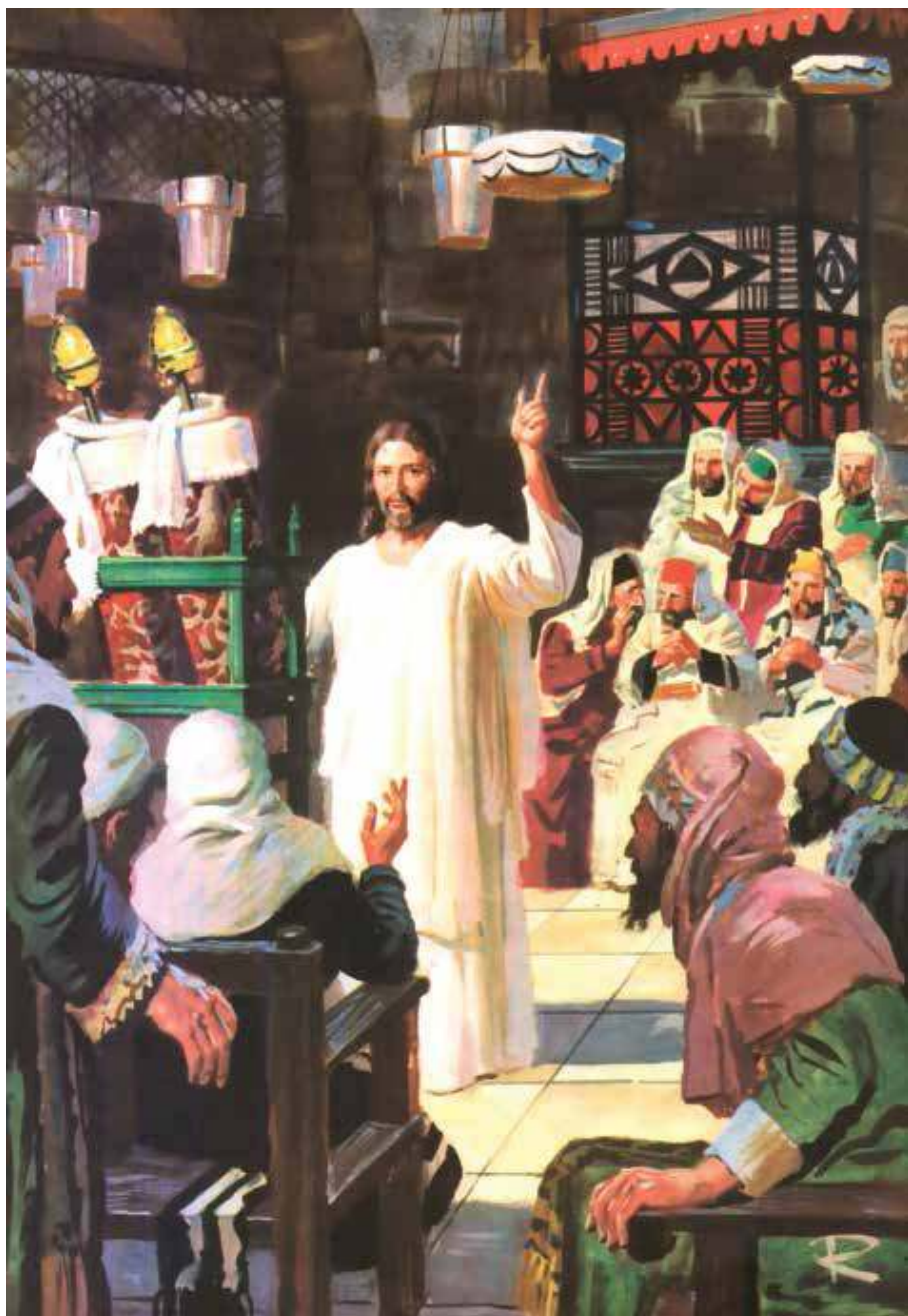
“Het Sanhedrin had de boodschap van Christus

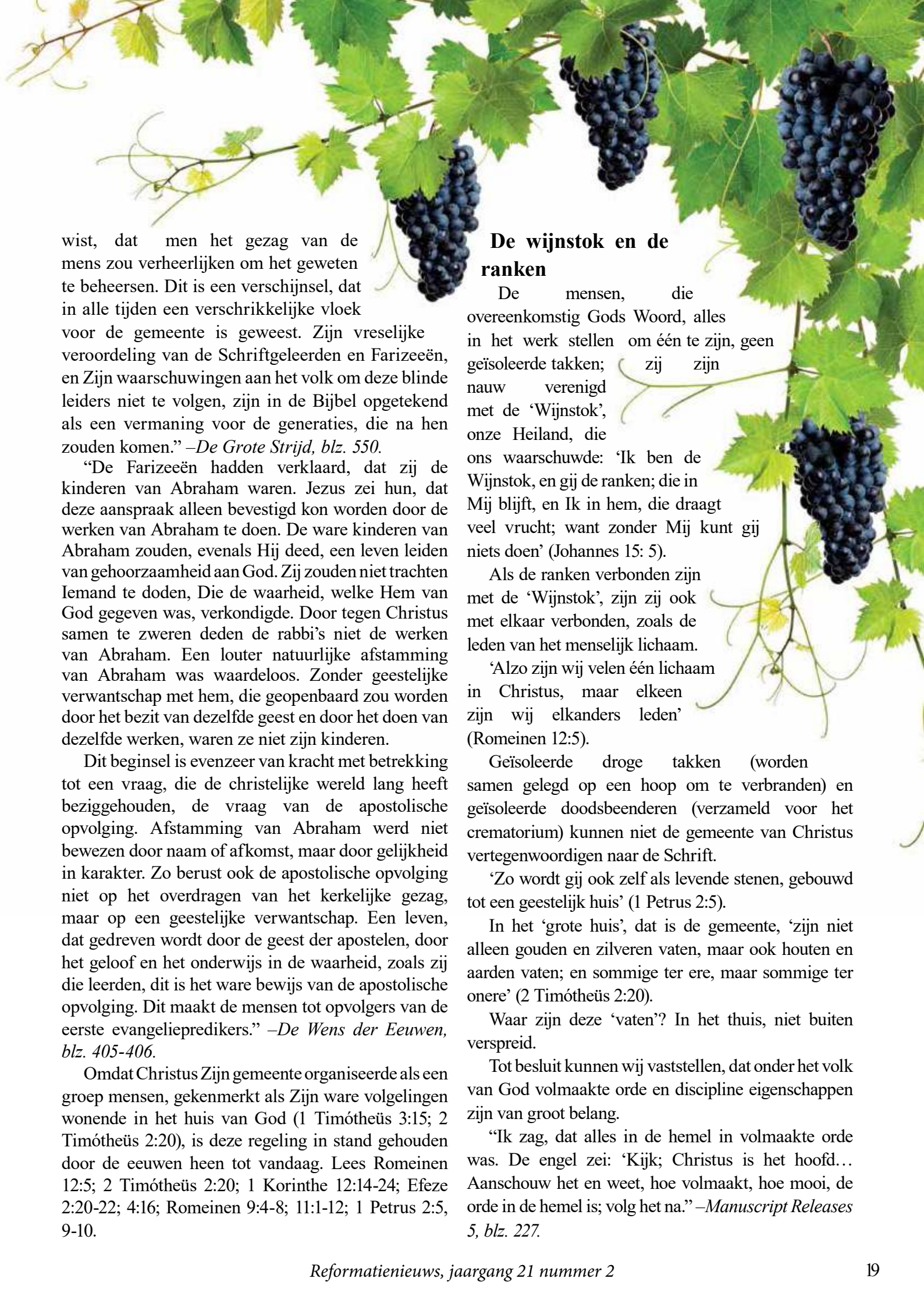
verworpen en wilde Hem doden; daarom vertrok Jezus uit Jeruzalem, weg van de priesters, de tempel, de geestelijke leiders, het volk, dat onderwezen was in de wet, en Hij wendde Zich tot een andere bevolkingsgroep om Zijn boodschap te verkondigen en mensen te verzamelen, die het evangelie zouden uitdragen aan alle volken.

Zoals het licht en leven van de mensen verworpen werd door de kerkelijke leiders in de dagen van Christus, zo is het ook verworpen door ieder geslacht, dat daarna gekomen is. Steeds weer herhaalt zich de geschiedenis van Christus’ vertrek uit Judea. Toen de

Hervormers het Woord van God predikten, dachten ze er niet aan zich af te scheiden van de bestaande kerk; maar de geestelijke leiders wilden het licht niet verdragen, en zij, die het licht uitdroegen, werden genoodzaakt een andere groep mensen te zoeken, die naar de waarheid verlangde.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 186-187.

“Christus wist, dat de ongegronde aanspraak op gezag van de Schriftgeleerden en Farizeeën, niet zou eindigen bij de verstrooiing van de Joden. Hij

wist, dat men het gezag van de mens zou verheerlijken om het geweten te beheersen. Dit is een verschijnsel, dat in alle tijden een verschrikkelijke vloek voor de gemeente is geweest. Zijn vreselijke veroordeling van de Schriftgeleerden en Farizeeën, en Zijn waarschuwingen aan het volk om deze blinde leiders niet te volgen, zijn in de Bijbel opgetekend als een vermaning voor de generaties, die na hen zouden komen.” –*De Grote Strijd*, blz. 550.

“De Farizeeën hadden verklaard, dat zij de kinderen van Abraham waren. Jezus zei hun, dat deze aanspraak alleen bevestigd kon worden door de werken van Abraham te doen. De ware kinderen van Abraham zouden, evenals Hij deed, een leven leiden van gehoorzaamheid aan God. Zij zouden niet trachten iemand te doden, Die de waarheid, welke Hem van God gegeven was, verkondigde. Door tegen Christus samen te zweren deden de rabbi's niet de werken van Abraham. Een louter natuurlijke afstamming van Abraham was waardeloos. Zonder geestelijke verwantschap met hem, die geopenbaard zou worden door het bezit van dezelfde geest en door het doen van dezelfde werken, waren ze niet zijn kinderen.

Dit beginsel is evenzeer van kracht met betrekking tot een vraag, die de christelijke wereld lang heeft beziggehouden, de vraag van de apostolische opvolging. Afstamming van Abraham werd niet bewezen door naam of afkomst, maar door gelijkheid in karakter. Zo berust ook de apostolische opvolging niet op het overdragen van het kerkelijke gezag, maar op een geestelijke verwantschap. Een leven, dat gedreven wordt door de geest der apostelen, door het geloof en het onderwijs in de waarheid, zoals zij die leerden, dit is het ware bewijs van de apostolische opvolging. Dit maakt de mensen tot opvolgers van de eerste evangeliepredikers.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 405-406.

Omdat Christus Zijn gemeente organiseerde als een groep mensen, gekenmerkt als Zijn ware volgelingen wonende in het huis van God (1 Timótheüs 3:15; 2 Timótheüs 2:20), is deze regeling in stand gehouden door de eeuwen heen tot vandaag. Lees Romeinen 12:5; 2 Timótheüs 2:20; 1 Korinthe 12:14-24; Efeze 2:20-22; 4:16; Romeinen 9:4-8; 11:1-12; 1 Petrus 2:5, 9-10.

De wijnstok en de ranken

De mensen, die overeenkomstig Gods Woord, alles in het werk stellen om één te zijn, geen geïsoleerde takken; zij zijn nauw verenigd met de ‘Wijnstok’, onze Heiland, die ons waarschuwde: ‘Ik ben de Wijnstok, en gij de ranken; die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen’ (Johannes 15: 5).

Als de ranken verbonden zijn met de ‘Wijnstok’, zijn zij ook met elkaar verbonden, zoals de leden van het menselijk lichaam.

‘Alzo zijn wij velen één lichaam in Christus, maar elkeen zijn wij elkanders leden’ (Romeinen 12:5).

Geïsoleerde droge takken (worden samen gelegd op een hoop om te verbranden) en geïsoleerde doodsbeenderen (verzameld voor het crematorium) kunnen niet de gemeente van Christus vertegenwoordigen naar de Schrift.

‘Zo wordt gij ook zelf als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis’ (1 Petrus 2:5).

In het ‘grote huis’, dat is de gemeente, ‘zijn niet alleen gouden en zilveren vaten, maar ook houten en aardene vaten; en sommige ter ere, maar sommige ter onere’ (2 Timótheüs 2:20).

Waar zijn deze ‘vaten’? In het thuis, niet buiten verspreid.

Tot besluit kunnen wij vaststellen, dat onder het volk van God volmaakte orde en discipline eigenschappen zijn van groot belang.

“Ik zag, dat alles in de hemel in volmaakte orde was. De engel zei: ‘Kijk; Christus is het hoofd... Aanschouw het en weet, hoe volmaakt, hoe mooi, de orde in de hemel is; volg het na.” –*Manuscript Releases* 5, blz. 227.

Sla de samenkomsten niet over:

*Het belang van
gezamenlijk aanbidden*

*Samenstelling uit de Bijbel en de Geest der Profetie met toevoegingen
van B. Montrose*

“Maakt het echt uit of ik wel of niet naar de kerk ga? Niemand lijkt het een zorg te zijn, of ik er ben of niet. Trouwens, de mensen zijn zo lauw. Zolang ik in Christus blijf en trouw blijf aan de boodschappen van de drie engelen, dan is dat het enige dat telt. Zolang ik de sabbat houd, zal ik deze iedere week maken tot een speciale dag voor mij en mijn gezin.”

Is deze opvatting in harmonie met de Bijbelse leer?

Laten wij een bekend gedeelte uit Hebreeën 10 nader bekijken. Als gelovigen, die de belangrijke waarheid over het heiligdom in de hemel begrijpen, waar onze Hogepriester dienstdoet ten behoeve van ons, worden wij genadig uitgenodigd om ‘vrijmoedigheid te hebben om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus. Op een verse en levende weg, welke Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees’ (verzen 19 en 20). Hier wordt de directe, verticale verbinding beschreven, waarvan wij het voorrecht hebben ervan te genieten, tussen onze persoonlijke zielen en onze Schepper.

In het licht ervan worden wij aangespoord, ‘En daar wij hebben een grote Priester over het huis Gods. Zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijnde met rein water. Laat ons de onwankelbare belijdenis der hoop vasthouden; (want Die het beloofd heeft, is getrouw). (verzen 21-23).

Gods wonderbare trouw motiveert het persoonlijke geweten om te genieten van de geestelijke verbinding met Hem, een duidelijke verbinding met Hem, welke, zoals het bekende lied beschrijft: ‘Niemand anders heeft dat ooit gekend’. Wat een voorrecht om persoonlijk verblijd te worden door elk van ons! Hier stellen wij de kostbare gelegenheid voor, die iedere ziel heeft door zich vast te klampen aan de eerste van de twee stenen tafelen met de Tien Geboden.

Maar eindigt alles daar? Is dat alles, wat er is? Neen, er is een tweede stenen tafel met andere verantwoordelijkheden, die wij ook te danken hebben aan onze Schepper en Zijn erfgoed. Het beschrijft een horizontale verbinding met onze medemensen. De tekst in Hebreeën vervolgt: ‘En laat ons op elkander acht nemen, tot opscherping der liefde en der goede werken; en laat ons onze onderlinge bijeenkomst niet nalaten, gelijk sommigen de gewoonte hebben, maar elkander vermanen; en dat zoveel te meer, als gij ziet, dat de dag nadert’ (verzen 24 en 25).

Terug in de tijd van de apostel Paulus was het duidelijk, net als nu, dat de handelwijze van

sommige mensen was om de bijeenkomst na te laten, dat betekent te vermijden om samen met anderen te aanbidden.

Maar in plaats daarvan leert de apostel, dat wij elkaar moeten vermanen en hij

verklaart ook, dat hoe dichter wij het einde van de proeftijd naderen, des te belangrijker dit wordt. Waarom? Wat probeert de Heer ons hier te laten zien?

Christus en Zijn kudde

“Koester nooit de gedachte, dat u christenen kunt zijn en toch u op uzelf terugtrekken. Iedereen is een deel van het grote web van de mensheid, en de aard en kwaliteit van uw ervaring zal grotendeels worden bepaald door de ervaringen van hen, met wie u verbonden bent. Jezus zegt: ‘Waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in het midden van hen’ (Matthéüs 18:20). Laten wij dan onze samenkomst niet nalaten, zoals sommigen doen, maar vermaan elkaar; en des te meer, als wij de dag zien naderen.

Maak de sociale bijeenkomsten van de gemeente zo interessant mogelijk. Laat iedere aanwezige voelen, dat hij een taak heeft om de vergadering te vervolmaken.” –*Testimonies 7, blz. 190.*

“Een enkeling moet niet al het werk van getuigen doen, maar iedereen, die God lief heeft, moet getuigen van Zijn kostbare genade en waarheid. Zij, die het licht der waarheid ontvangen, moeten les na les krijgen om hen op te voeden, dat zij niet moeten zwijgen, maar vaak tot elkaar moeten spreken. Zij moeten denken aan de diensten op Sabbat, als zij, die God liefhebben en vrezen en die aan Zijn naam denken, de gelegenheid kunnen hebben om hun gedachten te uiten door met elkaar te spreken...

Laat iedereen proberen een bewust christen te zijn door zijn verantwoordelijkheid te dragen en zijn persoonlijk aandeel te hebben door de vergadering belangwekkend en nuttig te maken...

De Majesteit des hemels vereenzelvigt Zijn belangen met die van de gelovigen, hoe nederig hun omstandigheden ook mogen zijn. En waar zij ook het voorrecht mogen hebben om samen te komen, het past hun, dat ze vaak met elkaar spreken en uiting geven aan de dankbaarheid en liefde, die het gevolg is van het overdenken van de naam des Heeren. Op deze wijze zal God verheerlijkt worden, als Hij het bemerkt en hoort, en het getuigenis uur zal gezien worden als de kostbaarste van alle

bijeenkomsten; want de woorden, die daar gesproken worden, worden opgetekend in het gedenkboek.” – *Bijbelkommentaar*, blz. 296.

Maar wat als deze mensen mij teleurstellen en niet voldoen aan mijn verwachtingen?

‘Houd rekening met elkaar’

Christus geeft een interessante waarschuwing over de manier van voorbereiding op Zijn spoedige komst, waardoor dit ook de verbinding tussen onszelf en onze geloofsgenoten met zich meebrengt:

‘Wie is dan de getrouwe en voorzichtige dienstknecht, die zijn heer over zijn dienstboden gesteld heeft, om hun hun voedsel te geven ter rechter tijd? Zalig is die dienstknecht, die zijn heer, komende, zal vinden alzo doende. Voorwaar, ik zeg u, dat hij hem zal zetten over al zijn goederen. Maar zo die kwade dienstknecht in zijn hart zou zeggen: Mijn heer vertoeft te komen; en zou beginnen zijn mededienstknechten te slaan, en te eten en te drinken met de dronkaards; zo zal de heer van deze dienstknecht komen ten dage, waarin hij hem niet verwacht, en ter ure, die hij niet weet; en zal hem afscheiden, en zijn deel zetten met de geveinsden; daar zal wening zijn en knersing der tanden’ (Matthéüs 24:45-51).

Als gelovigen in de drie engelboodschappen zijn de meesten van ons zich bewust van het kwaad van zelfgenoegzame onmatigheid en het belang van het vermijden van ‘te eten en te drinken met de dronkaards’. Wij zijn ons ook bewust van de noodzaak om de ongelovigen van de wereld het evangelie te brengen. Maar Jezus brengt een belangrijk punt in deze verzen naar voren:

Wij kunnen onze mededienstknechten niet ‘slaan’ toch! ‘Mededienstknechten’ zijn geloofsgenoten, die God dienen, en het is niet aan ons om te roddelen over hun tekortkomingen, want zoiets toont zo een houding, die zegt in het hart (ook als het niet hardop gezegd wordt): ‘Mijn heer vertoeft te komen’. ‘Mijn Heer (ja, de Heer die ik belijd) neemt meer tijd dan ik verwachtte’, zo komt de verleiding van de aartsvijand om te bekritisieren en kwaad te spreken aan de oppervlakte.

De profeet Jeremia beschrijft:

‘Ik heb gehoord de naspraak van velen ... zeggende: Geef ons te kennen, en wij zullen het te kennen geven; al mijn vredegenoten nemen acht op mijn hinken; zij zeggen: Misschien zal hij overreed worden, dan zullen wij hem overmogen, en onze wraak op hem nemen’ (Jeremía 20:10).

Als tegenstelling laat de boodschapper van de Heer in onze dagen ons een juistere houding zien ten opzichte van de zwakheid van medegelovigen: “Mijn broeders en zusters, reinigt uw zielen voor God. Staakt uw kritiek en muggenzifterij. Satan wil u vasthouden op dit punt, als hij kan, totdat de Heer komt. Hij weet, dat hij zo het meest krachtadig het werk van de Heer kan hinderen. Achterklap is kannibalisme. God roept Zijn mensen op om er niets mee te maken hebben maar tot Hem te komen, opdat zij licht en leven en verlossing kunnen hebben. Wij hebben de wijsheid nodig, die van boven komt. Zuivere, deze wijsheid is ‘vreedzaam, bescheiden en gezeggelijk’ (Jakobus 3:17). Zo niet, dan zou de liefde van de Vader niet zo voortdurend uitgeoefend zijn op ons.

“Steeds weer heeft God onze overtredingen vergeven. Nu zijn er stappen, die wij moeten nemen. En welke zijn dat? Laten wij proberen dit te begrijpen. U zult de tijd herinneren, toen het nieuws kwam uit Europa met betrekking tot de financiële problemen van de uitgeverij in Christiania. Sommigen in dit land zeiden, dat wij de instelling moesten laten gaan; dat de managers beter hadden moeten weten, dan zo zwaar in de schulden te raken; dat zij geen recht hadden in een dergelijke situatie. Maar was dit advies opgevolgd, zou het dan de arbeiders in de uitgeverij in Noorwegen geplaatst hebben in

een voordelige positie, waar zij hun werk voor de Meester konden doen? Mij werd licht gegeven, dat de instelling daar geplaatst moest worden, waar het zijn werk kon doen. Maar de arbeiders daar konden dit niet zonder hulp doen. Hun broeders in andere landen moesten hen helpen, met hen schouder aan schouder staan, hun belangen en hun verlies zich eigen maken.” – *The General Conference Bulletin*, 4 april 1903.

“Wanneer u iets ziet of hoort, dat verbeterd moet worden, vraag de Heer om wijsheid en genade, zodat door te proberen trouw te zijn u niet streng zal zijn.

Het is altijd vernederend iemands fouten aan te wijzen. Maak het leven niet bitterder door onnodige afkeuring. Onvriendelijke kritiek brengt ontmoediging, maakt het leven zonloos en ongelukkig.

“Mijn broeders en zusters, laat de liefde heersen over strengheid. Wanneer men zich bewust wordt van zijn fout, wees voorzichtig om zijn zelfrespect niet te vernietigen. Probeer niet te kwetsen en te verwonden maar probeer te verbinden en te genezen...

Broeders en zusters, beschouw uzelf als zendelingen, niet onder heidenen, maar onder uw medewerkers. Het vereist enorm veel tijd en werk om één ziel te overtuigen aangaande de bijzondere waarheden voor deze tijd. En wanneer zielen zich van de zonde afkeren tot de gerechtigheid, is er blijdschap in de tegenwoordigheid van de engelen. Denkt u, dat de dienende geesten, die waken over deze zielen, blij zijn te zien, hoe onverschillig zij behandeld worden door veel mensen, die beweren christenen te zijn? De voorkeur van de mens regeert. Voorliefde wordt getoond. Iemand heeft de voorkeur, terwijl een ander hard wordt aangepakt.

De engelen kijken met ontzag en verwondering naar de opdracht van Christus aan de wereld. Zij verwonderen zich over de liefde, die Hem bewoog om Zichzelf te geven als een offer voor de zonden van mensen. Maar hoe licht kijkt de mens naar de verwerving van Zijn bloed!

Wij moeten niet beginnen door te proberen elkaar lief te hebben. De liefde van Christus in het hart is, wat wij nodig hebben. Wanneer het ik word ondergedompeld in Christus, ontspringt de ware liefde spontaan.

In geduldige verdraagzaamheid zullen wij

overwinnen. Het is geduldig dienen, dat rust geeft aan de ziel. Door nederige, ijverige, trouwe arbeiders wordt het welzijn van Israël bevorderd. Een woord van liefde en aanmoediging zal meer doen om de onbezonnen aard en het eigenzinnig karakter te onderwerpen dan alle muggenzifterij en afkeuring, waarmee u de dwalende kunt overstelpen” – *Testimonies* 7, blz. 265-266.

Onze zielen scherp

Wij gaan terug naar de teksten in Hebreeën: In de volgende verzen worden wij gewaarschuwd, dat ‘zo wij willens zondigen, nadat wij de kennis der waarheid ontvangen hebben, zo blijft er geen slachtoffer meer over voor de zonden, maar een schrikkelijke verwachting des oordeels, en hitte des vuurs, dat de tegenstanders zal verslinden’ (verzen 26 en 27). Het is interessant op te merken, dat deze waarschuwing over opzettelijke zonde direct komt na de vermaning, dat wij onze onderlinge bijeenkomst niet moeten nalaten. Bestaat hier verband tussen? Klaarblijkelijk lijkt het erop, dat wij meer kans zouden hebben opzettelijk te zondigen, die zo dodelijk is voor onze ziel, als wij niet voortdurend in een situatie zijn, waar wij verantwoordelijk gehouden worden om christelijk gedrag te tonen. Wanneer wij te lang alleen zijn, wordt het te gemakkelijk om onze eigen karaktergebreken over het hoofd te zien.

‘Er is een weg, die iemand recht schijnt; maar het laatste van die zijn wegen des doods’. ‘De weg van de dwaas is recht in zijn ogen; maar die naar raad hoort, is wijs’. ‘IJzer scherpt men met ijzer; also scherpt een man het aangezicht van zijn naaste’ (Spreuken 16:25; 12:15; 27:17). Als wij dit scherpingsproces proberen te vermijden en te ontvluchten, neigen wij geestelijk slap te worden.

“Zij, die niet de behoefte gevoelen om de bijeenkomst der heiligen te bezoeken, met de kostbare verzekering, dat de Here hen daar zal ontmoeten, laten zien, hoe lichtvaardig zij denken over de hulp, die God voor hen voorzien heeft. Satan is altijd aan het werk om de ziel te verwonden en te vergiftigen; om aan zijn pogingen weerstand te bieden moeten wij de atmosfeer van de hemel inademen. Wij moeten persoonlijk beslag leggen op Christus en Hem vasthouden.” – *Bijbelkommentaar*, blz. 599.

Ook hier wordt verwezen naar een kostbaar persoonlijk werk, toch toont het ook, hoe belangrijk het is om samen te komen met anderen in Christus’ naam. Waarom?

“De wereld in zijn wijsheid kent God niet. De

wereld kan de schoonheid niet zien, de lieflijkheid, de goedheid, de heiligheid van de goddelijke waarheid. En omdat de mensen dit kunnen begrijpen, moet er een kanaal zijn, waardoor het tot de wereld zal komen. De gemeente is gevormd tot dat kanaal. Christus openbaart Zich aan ons, zodat wij Hem kunnen openbaren aan anderen. Door Zijn volk moeten de rijkdom en heerlijkheid van Zijn onuitsprekelijke gave getoond worden.

God heeft een meest heilig werk aan onze handen toevertrouwd, en wij moeten elkaar ontmoeten om aanwijzingen te ontvangen, zodat wij geschikt kunnen zijn dit werk te doen. Wij moeten begrijpen, voor welk deel wij persoonlijk geroepen zullen zijn om de zaak van God op aarde op te bouwen, om Gods heilige wet te rechtvaardigen en in het verhogen van de Verlosser als 'het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt' (Johannes 1:29). Wij moeten elkaar tegemoet treden en de goddelijke aanraking ontvangen, zodat wij ons werk in het gezin kunnen begrijpen. Ouders moeten begrijpen, hoe zij hun zonen en dochters kunnen wegzenden uit het heiligdom van het huisgezin zo opgevoed en opgeleid, dat zij geschikt zullen zijn om te schijnen als lichten in de wereld. Wij moeten begrijpen met betrekking tot de verdeling van arbeid en hoe elk deel van het werk voorwaarts uitgedragen moet worden. Iedereen moet het deel begrijpen, dat hij moet doen, zodat er harmonie zal zijn in het plannen maken en werken in het gecombineerde werk van allemaal." – *Testimonies* 6, blz. 32-33.

"Als moeilijkheden onder de gemeenteleden ontstaan, laat deze dan worden opgelost, voordat de Sabbat komt. Dit moet gezien worden als een christenplicht door ieder gemeentelid. 'En de vrede Gods heerse in uw harten... en weest dankbaar' (Kolossensen 3:15). Bent u belast en verward? Veeg het vuil weg, dat zich opgestapeld heeft voor de deur van het hart en open de deur, nodig Jezus uit om binnen te komen en daar

te blijven als een geëerde Gast. Breng vrede en troost in uw eigen hart en in de harten van anderen. Dit is het meest gezegende zendingswerk." – *Australasian Union Conference Record*, 15 april 1903.

Ons leven vormen voor de eeuwigheid

"Velen beweren, dat het niet zo belangrijk is, wat ze geloven, als ze er maar voor zorgen, dat er niets valt aan te merken op hun leven. Maar ze vergeten, dat hun leven de uitdrukking is van hun geloof." – *De Grote Strijd*, blz. 551.

En 'zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods' (Romeinen 10:17).

"Het is een ernstige misvatting om de openbare dienst van God te verwaarlozen. Zij, die zieken moeten verzorgen, zijn dikwijls niet in de gelegenheid van dit voorrecht gebruik te maken, maar zij moeten er zorg voor dragen niet nodeloos diensten in het huis van God te missen.: – *De Weg tot Gezondheid*, blz. 440.

"De waarheid, gesproken door de levende prediker, zal grotere invloed hebben dan dezelfde zaak zal hebben, wanneer het gepubliceerd is op papier." – *Gospel Workers*, blz. 401.

"Bestudeer het heilige woord onder gebed ten voordele van uw eigen ziel. Wanneer u het woord van de levende prediker hoort, als hij een levende verbinding met God heeft, zult u bemerken, dat de Geest en het woord overeenstemmen."

– *The Review and Herald*, 20 april 1897.

BERICHTEN OVER DE PROJECTEN IN AFRIKA

door H. Woywod

Een berichtje over de hulp voor Afrika. Bij ons laatste bezoek in de zomer van 2014 met zuster Abigail Ducheine en haar man Michel mochten wij met Gods hulp enige projecten ondersteunen. In Kenia bezochten wij de Malecare school met 169 leerlingen; daarvan hebben 80 kinderen geen ouders en wonen in de school.

Deze school werd jaren geleden door een broeder opgericht, hij was lid van de Zevende Dags Adventisten, maar is intussen lid van onze gemeente. Wij ondersteunden de school met een tegenwatertank, die dringend nodig was. Zuster Abigail, als arts, onderzocht de kinderen samen met mijn vrouw konden meer dan 100 kinderen behandeld worden. De leraren werden ook onderwezen, hoe zij wonden hygiënisch verzorgen moesten en zij kregen een eerste hulp doos met het noodzakelijke materiaal.

Er kon nog een project gestart worden: “Vrouwen helpen vrouwen”. De Afrikaanse vrouwen zijn hoofdzakelijk bezig met het gezin. Zij verkopen hun eigen producten, zoals groenten, eieren, melk, om wat geld voor het gezin te verdienen.

Omdat zij meestal geen startkapitaal hebben, hebben wij de zusters hier, waar een nieuwe gemeente opgericht werd, onze hulp aangeboden. De gemeente verdeelt een minikrediet van ongeveer 100 euro, dit zal maandelijks in kleine termijnen terug betaald worden. Wij hebben aan een echtpaar de verantwoording voor het startkapitaal overgedragen. Zij geven een klein krediet aan vrouwen, die een onderneming willen oprichten. Dit minikrediet helpt vrouwen producten te kopen en weer te verkopen. Zo hebben zij de mogelijkheid om o.a. producten van textiel te maken of kippen of een geit te kopen.

Het echtpaar leerde jonge vrouwen omgaan met een handnaaimachine om zelfstandig te werken en kinderkleding te maken.

Verspreiden van literatuur

Door gaven uit Duitsland werd werd het boekje “De nationale Zondagswet” in Kenia gedrukt, dit werd ook in de buurlanden Tanzania en Uganda verdeeld. Door openbare evangelisatie in dorpen en kleine steden werd door een broeder met een luidspreker onze boodschap verkondigd.

De broeders en zusters in Afrika roepen om hulp, omdat het werk snel groeit en zij meestal niet genoeg middelen hebben om te reizen en de geïnteresseerden te bezoeken.

Andere behoeften

Onlangs kwam er een brief uit Kenia, dat de vrouw van een predikant ernstig ziek was en de nodige middelen voor een ziekenhuisbehandeling er niet waren. Wij hebben de broeder vlug het nodige geld gestuurd (450 dollar). Daarvoor zijn de broeders en zusters erg dankbaar.

Met uw gaven ondersteunen wij in Uganda en Tanzania enige weduwen met hun kinderen. De Bijbelarbeiders en leraren van beide scholen in Kenia krijgen iedere maand hun loon door de hulp van uw gaven.

In naam van onze broeders en zusters in Afrika willen wij iedereen hartelijk bedanken, die door hun gaven hulp boden. Wilt u ook dit jaar aan hen denken, want de armoede is er zo groot en de broeders en zusters zijn aangewezen op onze ondersteuning.

HET VORMEN VAN EEN ZENDELING

Wat is een zending? Het is een taak of werk, die iemand is gegeven om te doen.

Wat is een zendeling? Het is een persoon, die wordt uitgezonden om een bepaald werk te doen, vaak is het de taak om anderen te vertellen over Jezus. De zendeling kan naar een vreemd land gaan, maar het is ook mogelijk om een zendeling in je eigen omgeving te zijn.

Moet je groot zijn om een zending te hebben? Neen, het betekent gewoon, dat je iets belangrijks te doen hebt. De meeste kinderen hebben minstens één speciaal ding, dat zij elke dag moeten doen, ook als het een hele klus lijkt. Maar die klusjes zullen niet zo saai of vervelend schijnen, als je deze voorstelt als een zending en je tot doel stelt om het goed te doen. De Bijbel zegt: 'Al wat gij doet, doet dat van harte als voor de Heere, en niet voor de mensen; wetende, dat gij van de Heere zult ontvangen de vergelding der erfenis, want gij dient de Heere Christus' (Kolossensen 3:23-24). Als wij met ons hele hart iets doen, zal het veel beter gaan. Jezus wil aan onze zijde staan om ons te helpen, alleen als wij het Hem vragen.

Wat doet een zendeling? Een zendeling hoeft niet groot en volwassen te zijn. Een zendeling moet gewoon een groot beeld in gedachte hebben. Wat voor beeld? De zendeling denkt aan anderen als zielen om te winnen voor Jezus en om het eeuwig leven te verkrijgen door Zijn verbazingwekkende genade. Dus als je op die manier denkt, hoe zul je dan handelen tegenover mensen? Je zult waarschijnlijk erg aardig en behulpzaam zijn, op welke manieren ook voor iedereen. Raad eens wat er dan gebeurt? Als door Gods genade je door blijft gaan, ten slotte

ziet door geloof op het koninkrijk der hemelen, zullen die mensen gesymboliseerd worden als mooie sterren in je kroon!

Ellen White schreef eens: "Mijn lieve jonge vrienden, Zijn jullie voorbereid op de komst van Christus? Proberen jullie, in al jullie daden, God te verheerlijken? Ik ben zeer bevreesd, dat velen van jullie, die de godsdienst van Christus belijden, onverschillig zijn en te kort schieten, als het lot van iedereen zal worden vastgesteld.

Jezus pleit nu voor jullie in het Heiligdom. Jullie kunnen nu tot Hem komen en Hij zal jullie kracht geven. Hij zal jullie zonden weg wassen, als jullie oprecht berouw ervan hebben en nederig en ernstig Zijn vergeving zoeken. Hij kent jullie zwakheid en is klaar om medelijden met jullie te hebben, hoewel jullie veel tegen Hem gezondigd kunnen hebben. Sommigen van jullie kunnen fouten hebben, die moeilijk lijken te verbeteren voor jullie en te overwinnen. Jullie kunnen je soms ontmoedigd voelen en denken, dat het onmogelijk is om uit de godsdienst te leven; maar geef de poging niet op. Wees vastbesloten om de overwinning te behalen over het ik. Jullie kunnen uit jullie belijdenis leven. Jullie kunnen een goed voorbeeld zijn voor jullie vrienden en medewerkers...

Hij, die stierf voor jullie, zal altijd bereid zijn om te luisteren naar jullie ernstig gebed om hulp om de fouten te overwinnen, zodat jullie oprechte christenen kunnen zijn en God verheerlijken." –*The Youth's Instructor*, 1 mei 1854.

Dit zal jullie helpen iedere dag een succesvolle zendeling te zijn! -BHM

Koor generale conferentie 2015

Digitale evangelisatie seminar, Brazilië

Muziek en Soul Soul in het voorjaar van Tunes, Roemenië

Conferentie Oberbernards, mei 2016

Roanoke familie uitje “Liefde Thuis”

Doop in Madagaskar